

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Szemes Marianna pártfogó ügyvéd által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek, dr. Batki Nikolett jogtanácsos (alperes címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kártérítés megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. február 20. napján meghozott 4.P.20.676/2012/27. számú ítélete ellen a felperes részéről 28. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 40.000 (Negyvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának viselésére teljes egészében az állam köteles.

A le nem rótt 160.000 (Százhatvanezer) forint fellebbezési illeték, és a pártfogó ügyvéd díja az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes 2011. március 28. és április 4. napja között megőrzéses elhelyezés miatt az alperes intézményében volt. A felperes korábban bekövetkezett trombózis talaján kialakult lábszárfekély miatt már hosszabb ideje kezelés alatt állott, a lábán lévő fekélyeket maga látta el, speciális kötszercsomagot használva, fájdalmait enyhítésére gyógyszert szedett. A 2011. április 7. napján végzett orvosi vizsgálat szerint a fekélyes területek csaknem teljesen gyógyultak, sebészeti teendőt nem igényelnek, a felperes betegszobában elhelyezése nem indokolt.

A felperes keresetében közigazgatási jogkörben okozott nem vagyoni kára megtérítéseként 2.000.000 forint tőke, és 2011. április 4-től számított, a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerinti mértékű késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Előadta, hogy az alperes a gyógyszer ellátását nem biztosította, amely miatt nagy fájdalmakat élt meg, aludni sem tudott. Az alperes megfelelő ellátásban nem részesítette, betegszobára nem helyezte, állapota ezért romlott.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Állítása szerint a felperes részére a megfelelő kezeléshez a feltételeket biztosította, a rendszeres kötszercserét és gyógyszereinek adagolását elrendelte, a felperes fájdalomcsillapítót kapott, alsó ágyon helyezték el, napi fürdési lehetőséget biztosítottak számára.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 80.000 forint perköltséget, a kereseti illetéket és a felperest képviselő pártfogó ügyvédi díjat rendelkezése szerint az állam viseli. Ítélete indokolásában az 1959. évi IV. törvény (továbbiakban Ptk.) 349. § (1) bekezdésére, és a 339. § (1) bekezdésére utalással kifejtette, hogy az alperes tagadásával szemben a felperest terhelte nemvagyoni kára alapjául szolgáló valamennyi feltétel bizonyítása, így különösen az, hogy az alperes jogellenes magatartásával összefüggésben olyan mértékű kárt szenvedett, amely a keresetben megjelölt összegű kártérítéssel kompenzálható megfelelően.

A bíróság a felperes által felajánlott bizonyítási indítványok mindegyikét megkísérelte teljesíteni, a felperest meghallgatta személyesen, orvosi dokumentációt szerzett be, és kísérletet tett a bejelentett tanú vallomásának beszerzésére is. A felperes előadta, hogy befogadásakor gyógyszerigényét jelezte, de a héten fájdalomcsillapítót egyáltalán nem kapott, elismerte ugyanakkor, hogy másik két szedett gyógyszerét az alperes biztosította. Elismerte azt is, hogy egy alkalommal levitték az orvosi szobába, ahol a kötözést elvégezhetette. Az orvosi dokumentáció a perbeli időszakra közvetlen adatot nem tartalmazott, abból a felperes egészségi állapotára azonban következtetés vonható le. 2010. novemberben a felperes lábszárfekélyének állapota romlott, ezért intenzívebb kezelésre szorult. Az alperesnél való egyhetes elhelyezése után pedig már fekélyei gyógyultnak minősültek. Miután a felperesnek nem sikerült bizonyítani, hogy alperesnél való elhelyezésekor bármilyen, így különösen a fájdalom csillapítását szolgáló kezelést nem kapta meg, sem pedig azt, hogy a nem megfelelő orvosi ellátás következtében egészségi állapota romlott, a bíróság a keresetet a jogellenes magatartás és kár bekövetkezése bizonyítottsága hiányában alaptalannak találta, ezért azt elutasította.

A pervesztes felperes teljes személyes költségmentességben részesült, ezért a feljegyzett illetéket az állam viseli, köteles azonban az alperesnek a Pp. 86. § (3) bekezdése alapján mérlegeléssel meghatározott képviselői munkadíjból álló perköltség megfizetésére.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és kérte, hogy az ítélőtábla a keresetének adjon helyt. A fellebbezés indokolása szerint az alperesi károkozás abban állt, hogy nem biztosította a felperesnek azoknak a gyógyszereknek a szedését, amit a nála diagnosztizált betegség miatt szükséges volt szedni. A felperes alsó végtagi keringési rendellenességben, szívritmuszavarban, és lábszárfekélyben szenvedett. Az alperesi magatartás miatt a felperes betegségei romlottak, és fájdalmai voltak. Az elsőfokú bíróság az alperesi magatartást tévesen értékelte, és ezért téves következtetésre jutott, amikor a felperes nemvagyoni kárigényét elutasította.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. A felperes már kezelt lábszárfekélyesként került egy hetes megőrzésre az alperesi intézetbe. A beszerzett egészségügyi iratokból megállapítható, hogy kezelése szakszerű volt, 2011. április 7-én a B. Kórháza megállapította, hogy a fekélyes területek csaknem teljesen gyógyultak, sebészeti teendőt nem igényelnek. Az alperes a jogszabályi követelményeknek megfelelően járt el.

A Fővárosi Ítélőtábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés e) pontja szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a teljesíthető bizonyítást lefolytatta, a rendelkezésre álló bizonyítás anyagát a Pp. 206. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően értékelte, döntése és ítélete indokolása minden tekintetben megalapozott, ezért azt a

Fővárosi Ítéltábla a Pp. 254. § (3) bekezdése szerint, helyes indokaira utalással hagyta helyben.

A fellebbezésben foglaltak miatt kiemeli az ítéltábla, hogy a felperes nem bizonyította, hogy egészségi állapotában az alperes mulasztásával összefüggésben romlás állott be, ezt egyértelműen cáfolja a 2011. április 7. napján a **T.** BV. Központi Kórházban elvégzett orvosi vizsgálat, mely szerint a fekélyes területek csaknem teljesen gyógyultak.

A felperes a másodfokú eljárásban pervesztes lett, ezért köteles a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján alperes részére perköltség fizetésére, a pártfogó ügyvéd díját és a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest 2014. július 3.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke, előadó

Dr. Hegedűs Mária s.k.
bíró

Nyirőné dr. Kiss Ildikó s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
Szirmai Nikoletta
bírószági ügyintéző